

РЕШЕНИЕ

№ 92

гр. Благоевград, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20231210200091 по описа за 2023 година

Производството е по реда на [чл. 59 и сл. от ЗАНН](#).

Образувано е по жалба на Д. М. Д. с ЕГН *****, с адрес гр.Б*****, ж.к.А*****, ***, подадена чрез адв.Ц. В., с адрес за призоваване гр.Б*****, ж.к."Изгрев", м. „Ш***** – ***** против Наказателно постановление № 681256-F684181/12.12.2012 г. на Директора на офис Обслужване-Благоевград при ТД на НАП-София, с което на жалбоподателя за административно нарушение по [чл. 50, ал.1, т.1](#) във връзка с [чл. 53, ал.1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/](#), на основание [чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ](#) е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 50 лева.

С жалбата се навеждат доводи за маловажен случай, изтъква се че нарушението е за първи път и е отстранено. Моли съдът да отмени обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от надлежно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата, по същество не оспорва нарушението, но счита че в случая са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН, като излага доводи в тази насока и моли НП да бъде отменено. Административнонаказващият орган, редовно и своевременно призован, чрез процесуалния си представител пледира НП да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно, сочи аргументи. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като съобрази доводите на страните, събраният по делото доказателствен материал и закона, установи от фактическа страна следното:

По повод подаване на данъчна декларация на 08.09.2022г. от жалбоподателя по електронен път св.Ж. извършила проверка в базата данни на ТД на НАП-София, и по данъчно-осигурителната сметка на Д., като при съпоставка на декларираните данни установила, че жалбоподателя, като данъчно задължено лице съгласно [чл. 3, т.1 от ЗДДФЛ](#) не е изпълнил задължението си да подаде годишна данъчна декларация по [чл. 50, ал.1 от ЗДДФЛ](#) за облагаемия си доход получен през 2021 година в законоустановения срок до 03.05.2022г.

/30.04.2022 г. е неработен ден. Декларацията е подадена по електронен път на 08.09.2022 г. по електронен път с ПИК и е приета с генериран от информационната система на НАП с вх.№ 0100И0569641. Във връзка с констатираното нарушение жалбоподателят бил поканен за съставяне на АУАН, като същият се явил на 08.11.2022 г. по седалище на наказващия орган, където на място в негово присъствие и в присъствието на свидетелката З., актосъставителя Ж. съставила АУАН № F684181 за констатирано административно нарушение по чл. 50, ал.1, т.1 във връзка с чл. 53, ал.1 от ЗДДФЛ. Акта се връчил на жалбоподателя лично, срещу подпис който не направил възражения. В законоустановения срок били подадени писмени възражения, чрез които са наведени доводи за малозначителност на деянието.

Въз основа на акта и след като приел възраженията за неоснователни, на 12.12.2022 година Директора на офис обслужване Благоевград при ТД на НАП-София, издал атакуваното НП № 681256-F684181, с което за извършено нарушение по чл. 50, ал.1, т.1 във връзка с чл. 53, ал.1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ наложил на Д. административно наказание "Глоба" в размер на 50 лева. НП е връчено на жалбоподателя на 13.12.2012 година, като в законоустановеният срок е постъпила и разглежданата в настоящото производство жалба.

По делото е приложена заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г, удостоверяваща материалната компетентност на административнонаказващия орган да издава НП.

Посочените в акта фактически констатации се потвърждават от разпита на актосъставителя Ж., която чрез показанията си установява, че констатирала нарушението при проверка в информационната система на НАП по повод подадена декларация. Свидетелят З., при разпита си установява процедурата по съставяне на АУАН. Чрез показанията на тези свидетели се установяват обстоятелства свързани с извършената проверка, повода за същата, както и действията им във връзка със съставения акт. Съдът кредитира показанията на свидетелите, тъй като същите са вътрешно непротиворечиви, логични и взаимно подкрепящите се и кореспондират с останалите доказателства по делото.

В хода на съдебното следствие от страна на защитата са представени доказателства, установяващи липсата на задължения на жалбоподателя към НАП

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на разпитаните по делото свидетели и от приложените към административнонаказателната преписка и приети по делото писмени доказателства.

Гласните и писмените доказателства, събрани по делото са безпротиворечиви, относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователни и логични.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, поради което е допустима, а разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

НП е издадено в съответствие с изискванията на закона и от компетентен орган, за което по

делото са представени безспорни доказателства /Заповед л.25/ При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, съгласно които, за да бъде редовен актът за установяване на административно нарушение и НП трябва да включват в съдържанието си всички кумулативно посочени реквизити. Спазени са и сроковете по чл.34 от ЗАНН за съставяне на акта и издаване на НП. В конкретния случай АУАН е съставен от св.Ж., инспектор по приходите към ТД на НАП - София, която дава пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено. В тази насока са и показанията на свидетеля З., която е участвала при съставянето и връчването на акта за установяване на административно нарушение. Чрез изпълнение на изискванията на чл.42 от ЗАНН органът издал АУАН постига пълна индивидуализация на нарушението и нарушителя, без да ограничава правото на защита на жалбоподателя. Издадения в съответствие с процесуалните норми акт е редовен и като такъв се явява правно основание за издаване на НП. Съдът счита, че не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството и обуславят отмяна на обжалвания санкционен акт.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установи по категоричен и безспорен начин, че жалбоподателя с поведението си е нарушил посочените разпоредби, както от обективна, така и от субективна страна. Съгласно разпоредбата на [чл. 50, ал.1, т.1 от ЗДДФЛ](#) местните физически лица подават годишна данъчна декларация по образец за придобитите от тях през годината доходи, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна основа и с данък върху годишната данъчна основа, което съгласно [чл. 53, ал.1 от ЗДДФЛ](#) следва да стане до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода. От обективна страна жалбоподателят Д. не е подал въпросната декларация по [чл. 50 от ЗДДФЛ](#) в указанията от закона срок за календарната 2021 г., в случая до 03.05.2022г. /30.04.2022г. е почивен ден/, като такава е подал по електронен път едва на 08.09.2022 г. или със закъснение от около четири месеца. Имено по този начин, чрез бездействие същият е допуснал виновно осъществяване на административно нарушение по [чл. 50, ал. 1, т. 1](#) във връзка с [чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ](#), поради което съдът намира разглежданото административно нарушение за установено и доказано от обективна страна, като в тази насока са събраните по делото доказателства чрез разпита на св.Ж. и З., както и приетите писмени такива, това не се оспорва и от жалбоподателя.

От субективна страна, Д. е осъществила състава на това административно нарушение виновно, тъй като същият като данъчнозадължено лице, получаващо доходи от стопанска дейност е бил наясно, че следва да подаде декларация по [чл. 50 от ЗДДФЛ](#) за календарната 2021 г. до 03.05.2022 г. и е бил длъжен да предвиди, че с неизпълнението на тези си задължения нарушава императивно установени и вменени му със закон задължения, а именно да подаде в ТД на НАП декларация по [чл. 50 от ЗДДФЛ](#) в законоустановения срок и да предвиди обществено опасните последици от тези си действия.

След като правилно е квалифицирал процесното нарушение, на основание [чл. 80, ал. 1 от](#)

ЗДДФЛ административнонаказващият орган е санкционирал Д. с административно наказание "Глоба" в размер на 50 лева. Съгласно посочения законов текст, лице, което не подаде в срок данъчна декларация по този закон, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер до 500 лева, ако не подлежи на по-тежко наказание. Санционната норма е правилно приложена, тъй като в случая се касае именно за нарушение по чл.50, ал.1, т.1, вр. чл. 53, ал.1 от ЗДДФЛ, като при определяне размера на административното наказание по отношение на извършеното нарушение, съдът намира, че административно-наказващият орган правилно и законосъобразно е определил размер на глобата в размер на 50 лв., като е съобразил обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път, поради което приема, че наказанието е законосъобразно определено по вид и размер от наказващия орган, при спазване разпоредбата на чл.27 от ЗАНН.

В настоящия случай съдът намира, че е неприложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, вменяваща в компетентността на административно-наказващия орган и съда, при наличие на материалноправните предпоставки за третиране на случая като маловажен, да не наложи административно наказание. В случая нито се твърдят, нито се установяват извинителни причини за бездействието на жалбоподателят да не подаде декларация в установения срок. Съдът не констатира обстоятелства, които да сочат на такава незначителна обществена опасност на деянието, която да го отличава от обикновените случаи на нарушения от същия вид. Липсата на предходни наказания, както и подаване на декларация със закъснение не могат да се ценят като изключителни смекчаващи обстоятелства, като те се отчетени при определяне на наказанието. В съдебната практика трайно се приема, че най-значимото обстоятелство за определянето на степента на обществена опасност на конкретното деяние е изминалият период от време до неговото отстраняване. В случая забавянето при подаването на процесната годишна данъчна декларация е около 4 месеца, поради което не може да се приеме, че деянието е с по-ниска обществена опасност от обикновените случаи на нарушения от този вид. Ето защо в конкретния случай според съда разпоредбата на чл.28 от ЗАНН се явява неприложима в настоящото производство, а доводите в обратна насока са неоснователни, поради което атакуваното наказателно постановление, като законосъобразно следва да бъде потвърдено.

По отношение направеното искане от процесуалния представител на административнонаказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за участие в делото съдът счита същото за основателно. Разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. С оглед изхода на делото следва на ТД на НАП да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ/ЗПП/.Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.В случая за защита по дела по ЗАНН чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 120лева.Производството по делото продължи в едно съдебно заседание, с разпит на двама свидетели, като фактическата и правна сложност

не е значителна, поради което следва да се присъди възнаграждение в размер на минимума, а именно 80 /осемдесет лева./

По отношение искането за присъждане на адвокатско възнаграждение, с оглед изхода на спора, същото се явява неоснователно, поради което следва да се остави без уважение.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63 ал.2 т.5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 681256-F684181/12.12.2012 г. на Директора на офис Обслужване-Благоевград при ТД на НАП-София, с което на Д. М. Д. с ЕГН *****, с адрес гр.Б*****, ж.к.А***** за административно нарушение по чл. 50, ал.1, т.1 във връзка с чл. 53, ал.1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 50 лева,

ОСЪЖДА Д. М. Д. с ЕГН *****, с адрес гр.Б*****, ж.к.А**** да заплати на ТД НАП-София сума в размер 80 лева (осемдесет лева), представляваща направени в хода на съдебното производство разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане за присъждане на адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Административен съд-гр.Благоевград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____